

Begyndelseslønninger, der for Første- og Enelærere ere indtil 100 Kr. lavere eller indtil 200 Kr. højere og for Forstolelærere indtil 50 Kr. henholdsvis lavere eller højere end de angivne Grænser. Det er altsaa i og for sig en Undtagelsesbestemmelse. Naar man saa har indsat i tredje Stykke en Bestemmelse om, at det ikke skal „kunne paalægges nogen Kommune at udrede mere end det til denne samlede Værdi svarende Beløb for at bringe Begyndelseslønningerne op over 600 Kr., 500 Kr. og 350 Kr. for henholdsvis en Første- eller Enelærer, en Andenlærer eller Lærerinde eller en Forstolelærerinde“, synes disse Bestemmelser at stride mod hinanden, medmindre der til den sidste Bestemmelse knyttes en anden Bestemmelse, hvori det antydes, at det ogsaa blot er under særlige Forhold, at man kan blive ved disse lave Lønninger. Dette har jeg udtrykt ved den Tilføjelse, jeg har foreslaaet, hvor der altsaa fastlaas, at der skal foreligge særlige Forhold, og dertil vil netop høre, at Kommunens Gyne ikke tillader at anvende den ordinære Minimumsløn, og at Lønningerne i det hele ere lave paa den paagældende Egn. Jeg tror, at der vil være Modstrid mellem de to Stykker, hvis man ikke vedtager den af mig foreslaaede Bestemmelse. — Under Nr. 82 har jeg foreslaaet, at § 22, som omhandler de flydende Skolepenge, skal udgaa. Jeg behøver ikke her paa ny at komme ind paa min Stilling til Spørgsmaalet om de flydende Skolepenge. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mit Standpunkt, som er dette, at jeg ikke mener under nogen Form at kunne modtage Forslaget om de flydende Skolepenge. Jeg skal kun tilføje, at naar man her idelig fremhæver Hensynet til, at man ogsaa skal kunne give de fattige Børns Forældre Valget imellem, hvilken Skole de ville sætte deres Børn i, saa maa man, hvis man vil gennemføre det Princip, ind paa ganske andre Veje. Saa skal man enten gøre Undervisningen ganske fri, slet ikke have nogen Statskole, men overlade alt til privat Initiativ og saa støtte de private Skoler med Statsbidrag for hvert fattigt Barn, der gaar i de fri Skoler, eller ogsaa skal man oprette forskellige Arter af Skoler i Kommunen, for at Folk af de forskellige Meninger i politisk eller religiøs Henseende kunne vælge, hvilken Skole de ville sende deres Børn i. Det bliver dyrere, adskillig dyrere, men det er den konsekvente Maade at ordne Sagen paa. Den Vej vil man ikke gaa, og jeg vil selvfølgelig heller ikke anbefale at gaa den. Naar man indretter en Statskole og gør den saa god, som Statens og Kommunens økonomiske

Gyner tillade, kan man ganske vist sige til Befolkningen: Vilde I ikke bruge Statskolen, staar det Eder frit for at besøge Friskolen; vi se ingen Hindring derfor, men nogen særlig Støtte finde vi ikke der er Grund til at bevilge. Jeg skal nu ikke komme ind paa Spørgsmaalet, hvorvidt der af andre Grunde vil være Anledning til at støtte Friskolen. Jeg har tidligere antydet, at der fra min Side ikke i og for sig er noget til Hinder for at kunne gaa med dertil, men den Vej, som man har tænkt at faa ind paa, dels gennem de flydende Skolepenge og dels ved hele Afnittet om Friskolen, er en Vej, som jeg for mit Vedkommende paa ingen Maade kan være med til. Det vil afhænge af, hvorledes man paa Lovforslagets senere Stadium i det hele vil stille sig, hvorvidt der er Udsigt til at komme til en Overenskomst paa dette Punkt. Jeg kan ikke indrømme, at der i og for sig er nogen Nødvendighed for i Forbindelse med denne Lov at træffe Bestemmelser om Støtte fra Statens Side til Friskolen. Det vil kunne ordnes ganske uafhængig af denne Lov, der kun behøver at omhandle den offentlige Skole. Det er muligt, at Forholdene senere ville stille sig saaledes — derom tør jeg ikke udtale mig — at man kan komme til en Ørøstelse af Spørgsmaalet om Støtte til Friskolen, ganske vist ad andre Veje end den her foreslaaede. Det af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) stillede Forslag under Nr. 81 laar jo ind paa en ganske anden Vej med Hensyn til Skolepengene, nemlig at sætte dem i Forhold til Befolkningens Indtægt. Hvad Princippet angaar, kan man ikke sige andet, end at det er i Overensstemmelse med Grundlovens § 85, men jeg indrømmer, at det vil være vanskeligt at gennemføre det efter den Udveksling, der er foregaaet siden den Tid, og jeg maa derfor fastholde mit Vædringsforslag under Nr. 82 om, at hele § 22 udgaa. — Det af mig stillede Vædringsforslag under Nr. 85 er jo blevet berørt af den ærede Ordfører. Det angaar jo Lønningforholdene for Lærere ved Skoler paa Landet, hvor der er over 3 Lærere eller Lærerinder. Jeg skal blot med Hensyn til den økonomiske Virkning heraf oplyse, at saa vidt man kan overse det, vil det for Tiden kun faa Indflydelse paa ca. 20 Lærere omkrings i Landet. Det er muligt, at det i Tidens Løb vil faa større Rækkevidde, men den økonomiske Virkning vil ikke være betydelig, hverken for Kommunerne eller Statskassen. — Under Nr. 96 har jeg stillet Forslag om en Indførelse af de tidligere Be-